

[Stats- og udenrigsministeren.]

ningen af Ny Guineaspørgsmålet, men henstillede blot til den indonesiske regering at vise mådehold og gøre alt, hvad der var muligt, for at beskytte hollandske statsborgere og sikre dem en human behandling i overensstemmelse med de principper, der har fundet udtryk i FN's pagt. For mig at se er en henvendelse af denne karakter fuldt i tråd med Danmarks bedste traditioner.

Det er de bemærkninger, jeg har at gøre til indlæggene i dag. Jeg anser det for værdifuldt i forholdet til offentligheden, at en udenrigspolitisk debat kan føres på den saglige måde, som tilfældet her har været. Jeg tror, det er af stor betydning for hele den danske befolkning, at vi i den rolige form, hvorunder debatten er blevet ført, har kunnet give en orientering om landets hovedlinje og om partiernes vurdering af de enkelte sider heraf.

Thorkil Kristensen: Jeg vil blot takke den højtærede stats- og udenrigsminister for hans besvarelse af mit spørgsmål vedrørende forsvaret. Jeg forstår, at vi kan vente en betænkning fra det nedsatte forsvarsudvalg, og jeg er naturligvis enig med den højtærede stats- og udenrigsminister i, at den egentlige politiske debat herinde må vente, til denne betænkning foreligger. På den anden side vil jeg finde det ønskeligt, at offentligheden bliver mere orienteret om problemstillingen, end tilfældet er i dag, for partierne lægger deres standpunkter fast i denne betænkning. Jeg er enig med den højtærede minister i, at der finder en vis debat sted rundt om i landet, men jeg har indtryk af, at det ville være ønskeligt, om offentligheden var bedre og mere sagkyndigt orienteret om f. eks. de problemer, jeg talte om vedrørende de konventionelle våbens betydning og sandsynlige anvendelse sammenlignet med de store våben i de situationer, der måtte kunne opstå i fremtiden. Jeg vil derfor henstille, at man undersøger muligheden for, at f. eks. den højtærede forsvarsminister ved lejlighed kan give offentligheden den bedst mulige orientering om disse rent saglige problemer.

Ole Bjørn Kraft: Der vil heller ikke for mig være megen anledning til en længere diskussion efter de udtalelser, som den

højtærede stats- og udenrigsminister nu har fremsat, og hvorved det, der er blevet sagt, ligesom bliver stående som udtryk for synspunkterne. Den højtærede minister har jo megen ret i, at om de generelle hovedlinjer er der stor enighed, men der er naturligvis — og det er også kommet klart frem under debatten — nuancer i indstillingen til en række af problemerne. Men de er nu lagt frem for den danske offentlighed, for det danske folk, og på basis af dem kan man så rundt omkring i landet tage sin stilling.

Jeg har kun nogle ganske enkelte bemærkninger at gøre til det, der er blevet sagt af de andre ordførere. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Lannung i den redegørelse, det ærede medlem gav for, hvad der var foregået i De Forenede Nationer og Europarådet, i særdeleshed på ét punkt, nemlig det ærede medlems understregning af, at den kamp, der foregår i verden, er en kamp om menneskers sind, og af vigtigheden for vesten, for Europa, af ligefrem at vinde frem til hjerterne hos folkene i den frie verden i Asien og i Afrika. Der er for mig ikke nogen som helst tvivl om, at efter hele den udvikling, som har fundet sted, må vi møde disse andre verdensdele på en anden måde end hidtil. Det er det, man har kaldt kampen om de neutrale lande, hvor vor frie demokratiske verden møder den kommunistiske verden. Ingen kan være i tvivl om, hvad det vil betyde for hele udviklingen, hvis disse store områder, som kommunismen sætter så stor kraft ind på at vinde, blev en del af det, man kalder den kommunistiske lejr.

Derfor er det klart, og det vil sikkert alle i denne sal være enige om, at de underudviklede områder — et dårligt ord i øvrigt — eller de teknisk dårligt udstyrede områder skal have hjælp fra vor verden. Der er mange eksempler på, at man ikke altid med tilstrækkelig opmærksomhed ser på, hvorledes denne kamp foregår. Lad mig nævne et enkelt eksempel. Burma tilbød på et vist tidspunkt at sælge sin ris til den vestlige verden; ris er jo den store udførselsartikel, som er helt afgørende for landets økonomi. Burma ønskede, hvilket måske kan synes urimeligt, at man skulle aftage risen for et bestemt åremål. Det mente den vestlige verden ud fra de almindelige økonomiske principper, som hersker i vor